

عَلِيٌّ عَلِيٌّ عَلِيٌّ

سورة مباركة القارعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشندۀ مهربان

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾

آن حادثه کوبنده،

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

و چه حادثه کوبنده ای!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

و توچه می دانی که حادثه کوبنده چیست؟! (آن حادثه همان روز قیامت است!)

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾

روزی که مردم مانند پروانه های پراکنده خواهند بود،

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ (٥)

و کوهها مانند پشم رنگین حلّاجی شده (متلاشی) می گردد!

فَإِنَّمَا مَنْ تُقْلِتُ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

اما کسی که (در آن روز) ترازوهای
(اعمال) او سندگین است،

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾

دریک زندگی کاملاً رضایت بخش خواهد بود.

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوازِينُهُ {٨}

و اّما کسی که ترازوهای (اعمال) او سبک است،

فَأَمْهُ هَاوِيَةٌ (٩)

پناهگاهش «هاویه» [= دوزخ] است.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهُ ﴿١٠﴾

و تو چه می دانی «هاویه» چیست؟!

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

آتشی است سوزان!

صلوة الله العلی العظیم